

Predikan i Skepplanda och Hålanda kyrkor 2021 av Tobias Bäckström

Tacksägelsedagen

”Lovsång”

1 Krön 29:10-14

1 Thess 5:16-24

Luk 17:11-19

Ps: 168, 1:4, 29B, 726, 6

Hur mycket tror du på Gud? Är det en fråga du någon gång fått? Och vad ska man svara på det? En bra motfråga är: hur långt är ett snöre? Det går ju inte heller riktigt att svara på. Tro är ingen man kan väga eller mäta. Ändå så finns olika typer av tro och jag tänker i denna predikan tala om tre olika typer. Man tro på vad andra berättar för en, tro på vittnesmål, tro som tillit, att man litar på någon, och slutligen tro som kunskap, alltså innehållet i tron, *vad* exakt det är jag tror på. Det är tre olika aspekter på tron som alla tre hör ihop.

Låt oss säga att jag ska åka iväg på semester en vecka och ber grannen att passa huset och vattna blommorna. Då visar jag *tillit* till min granne när jag överlämnar nycklarna till honom, tro som tillit. Men om min andra granne då kommer till mig och säger: jag råkade se vad du gjorde och jag vill bara berätta att han fick passa mitt hus förra sommaren. Och när jag kom tillbaks hade alla blommorna vissnat, han hade satt fyr på en soffa och tappat bort nycklarna. Ja, det han gör där är ju att vittna, han berättar om min grannes karaktär. Och tar jag till mig detta får jag ny kunskap om min granne som jag inte hade innan. Denna nya kunskap leder till att min tillit rasar och jag går till honom och ber att få tillbaks nycklarna.

Det där vittnesmålet kan naturligtvis vara positivt också. Min andra granne kan ju berätta att huset var i perfekt skick och blommorna var grönare och friskare än någonsin. Då blir det ett vittnesmål som *ökar* min tillit till min första granne. Så även om tro inte är en mätbar företeelse så finns det olika aspekter på tron, som förutsätter varandra. Tron som tillit bygger ju på kunskap och kunskap bygger på vad andra berättar för mig.

De tio spetälska hade redan en tro på Jesus, i den betydelsen att de trodde vad andra *vittnat* om. Annars skulle de inte ha ställt sig där och ropat på honom! De hade ju inte träffat Jesus men säkert hade de uppfattat ryktet om att Jesus var en helbrägdagörare. Så när de kom till Jesus var det för att *andra* hade berättat för dem om Jesus.

När sen Jesus sa till dem att gå och visa sig för prästerna, (som var de som friskförklarade folk), så blev de på vägen dit renade från sin sjukdom. Den tro de hade haft tidigare, tron som byggde på andras vittnesmål, den tron ledde nu till en egen kunskap och erfarenhet om Jesus. Det fick erfara att ryktet om Jesus *stämde*, han *kunde* verkligen bota. Men den tredje aspekten av tro då? Ja, när samariern, som den ende av de tio, vände tillbaka för att tacka honom så får han höra: din tro har hjälpt dig! Vad var det för tro? Alla tio hade ju blivit hjälpta i betydelsen att de blivit renade från sin spetälska. Ja, de hade blivit helade till kroppen, men han som vände tillbaks blev *också helad till själen*. Den tro som han hade fått

var tro som *tillit*. Han hade lärt sig lita på Jesus och det var den tro som hjälpte honom. ”Din tro har frälst dig”, sa Jesus till honom.

För oss är vittnesmålet i första hand bibeln. Evangelierna och breven i Nya testamentet skrevs ned av apostlarna, ögonvittnen till Jesus själv. Kanske den här samariern som vände tillbaks, kanske han var med bland de första kristna, och var en del av församlingen i Jerusalem. Kanske han träffade Lukas och berättade om denna händelse som han sen skrev ned i sitt evangelium om Jesus. Så att vi kunde höra om det här i Skepplanda kyrka 2000 år senare.

Men vittnesmålen som vi kan höra om Jesus är också berättelser från människor idag. Människor i vår närhet som vi är bekanta med och som berättar hur Gud har hjälpt när de kommit till honom med sina bekymmer. Allt detta är rykten och vittnesmål som vi kan höra, och om vi tar det till oss vill vi ta reda på mer. Bibeln och andras berättelser ger oss mer kunskap. Tron får konturer i Jesus Kristus.

Men det får inte stanna där, det finns ett steg till att ta. Tro som kunskap är ett *nödvändigt* men inte *tillräckligt* steg att ta. *Tro* blir *tillit* när vi personligen vänder oss till Jesus. När vi gör som den här samariern, vänder tillbaks, tackar honom och så ger Gud äran.

Man kan naturligtvis inte mäta tro, ändå finns det olika former av tro och de här tre olika formerna som jag talat om idag, det är inte så att de utesluter varandra eller motsäger varandra. Tvärtom *förutsätter* de varandra. Ingen skulle komma på tanken att börja ta reda på fakta om Jesus om man inte först hade hört talas om honom, om inte andra vittnat om honom. Och *kunskapen* om Jesus är *förutsättningen* för att vi också ska börja lita på honom. Den tro som frälser är inte den tro som kommer av att vi hört talas om honom, inte eller den tro där vi skaffat kunskap. Den tro som frälser är när vi i bön och tillit bekänner Jesus som Gud själv.